

1887 til 31te Marts 1888 er given“, udstedtes.

Efterat Rigsdagens Møder vare gjenoptagne, forelagdes denne Lov den 6te December af et Medlem i Folkethinget og negtedes videre Fremme den 8de. Den forelagdes paany i Folkethinget den 17de af Regjeringen, hvorpaa den den 21de overgik til anden Behandling og henvises til det nedsatte Finantsudvalg.

Den 17de December fremlagdes tillige „Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1887 til 31te Marts 1888“ (Tillæg A. Sp. 2689—2708), hvilket Forslag ligeledes den 21de December henvises til Finantsudvalget, der afgav Betænkning derover den 29de Februar 1888. Det vedtoges af Folkethinget den 26de Marts og af Landsthinget den 1ste April, hvorefter det samme Dag stadfæstedes af Kongen.

Der foreligger saaledes vel en Tillægsbevillingslov for Finantsaaret 1887—88, men ingen af Rigsdagen vedtagne Finantslov. Statsrevisorerne have derfor i deres Underjøgelse af Statsregnskabet for dette Aar væsentlig været henviste til en Sammenligning mellem det og de ministerielle Budgetter af 15de og 16de April 1887 samt disses Forhold til de af Regjeringen fremlagte og af hvert af Thingene vedtagne Finantslovsforslag tilligemed Overflagene fra tidligere Aar.“ —

og de derpaa følgende Indstillinger med deres Begrundelse saaledes:

„Følge det saaledes Dplyste ere Høgsbro og Hørup, der have deltaget i den foran nævnte Behandling af Statsregnskabet, stillede overfor det foreliggende Statsregnskab paa lignende Maade som overfor de tidligere fra 1885—86 og 1886—87. De kunne ikke se, at det har været muligt at opfylde Grundlovens Bud i § 50, at Revisorerne skulle „gjennemgaa det aarlige Statsregnskab og paase, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted“, da der ikke har foreligget nogen Finantslov for Regnskabsaaret, saaledes som det er bestemt i Grundlovens § 49, og ifkun en mindre Tillægsbevillingslov. De kunne hverken erkjende, at foreløbige Bevillingslove give dem den Hjemmel for Skatters Opkrævning og Udgifters Afholdelse, som ifølge Grundlovens § 49 er nødvendig, eller at de iøvrigt foreskrevne Betingelser for Anvendelse af Grundlovens § 25 have været

til Stede ved Udfærdigelsen af de paa-beraabte foreløbige Love. Hertil kommer, at disse Love bleve forfaste af Folkethinget den 19de Oktober og den 8de December 1887, uden at der gjordes noget Forsøg paa at udjævne den skarpe Modsetning mellem Regjeringen og Folkethinget for derved at tilveiebringe grundlovhjemlede Tilstande. Da Statshusholdningen saaledes vedblev at føres lige til Finantsaarets Udgang uden den i Grundloven foreskrevne Hjemmel, og der kun Dagen derefter gaves en Tillægsbevillingslov for en mindre Del deraf, skjønde de ikke rettere, end at det for Finantsaaret 1887—88 aflagte Statsregnskab med Indtagelse af de i Henhold til den nævnte Tillægsbevillingslov opførte Poster maa indstilles til ikke at passere, hvorfor der da ikke, lige saalidt som ved de foregaaende to Statsregnskaber, bliver Leilighed til at gjøre Indstilling angaaende Regnskabets enkelte Poster.

Dinesen og Dresing skulle, som udtalt med Hensyn til Statsregnskaberne for 1885—86 og for 1886—87, for det foreliggende Statsregnskabs Bedkommende gjentage, at de anse de foreløbige Bevillingslove af 1ste April og 20de Oktober 1887 for fuldgjeldige Love, der i Forbindelse med Lov om Tillægsbevilling af 1ste April 1888 have afgivet tilstrækkelig Hjemmel for Statshusholdningens Førelse i Finantsaaret. De kunne ikke tillægge den Forkastelse af den foreløbige Bevillingslov af 20de Oktober 1887, som fandt Sted efter privat Initiativ i Folkethinget den 8de December s. A., nogen Betydning.

Som Følge heraf indstille Statsrevisorerne Dinesen og Dresing det for Finantsaaret 1887—88 aflagte Statsregnskab til Godkjendelse.“

Forholdet er altsaa det samme som med de 2 nærmest foregaaende Statsregnskaber, nemlig at de 2 Revisorer i Overensstemmelse med den Opfattelse, som har gjort sig gjældende hos Folkethingets Flertal, gaa ud fra, dels at Udgivelsen af foreløbige Bevillingslove i Henhold til Grundlovens § 25 er grundlovsstridig, selv om Udgivelsen som i det foreliggende Tilfælde er grundet i Umuligheden af inden Finantsaarets Begyndelse at tilveiebringe en ordinær Finantslov, dels at den foreløbige Lov af 20de Oktober